ततोऽधर्म्मविनाशो वै धर्म्मवृद्धिश्च भारत । भविष्यति कृते प्राप्ते क्रियावांश्च जनस्तथा ।
आरामाश्चैव चैत्याश्च तडागावसथास्तथा । पुष्करिण्यश्च विविधा देवतायतनानि च ।
यज्ञक्रियाश्च विविधा भविष्यन्ति कृते युगे । ब्राह्मणाः साधवश्चैव मुनयश्च तपस्विनः । १२१२५
आश्रमाः सहपाषण्डाः स्थिताः सत्यजनाः प्रजाः । प्रयन्ति सर्व्ववीजानि रोप्यमाणानि चैव ह ।
सर्व्वेष्वृतुषु राजेन्द्र सर्व्वं शस्यं भविष्यति । नरा दानेषु निरता व्रतेषु नियमेषु च ।
जप्ययज्ञपरा विप्रा धर्म्मकामा मुदा युताः । पालयिष्यन्ति राजानो धर्म्मेणेमां वसुन्धरां ।
व्यवहाररता वैश्या भविष्यन्ति कृते युगे । षट्कर्म्मनिरता विप्राः क्षत्रिया विक्रमे रताः ।
शुश्रूषायां रताः शूद्रास्तथा वर्णत्रयस्य च । एष धर्म्मः कृतयुगे त्रेतायां द्वापरे तथा । १२१३०
पश्चिमे युगकाले च यः स ते संप्रकीर्त्तितः । सर्व्वलोकस्य विदिता युगसङ्ख्या च पाण्डव ।
एतत्ते सर्व्वमाख्यातमतीतानागतं तथा । वायुप्रोक्तमनुस्मृत्य पुराणमृषिसंस्तुतं ।
एवं संसारमार्गा मे बहुशश्चिरजीविनः । दृष्टाश्चैवानुभूताश्च तांस्ते कथितवानहं ।
इदञ्चैवापरं भूयः सह भ्रातृभिरच्युत । धर्म्मसंशयमोक्षार्थं निबोध वचनं मम ।
धर्म्मे त्वयात्मा संयोज्यो नित्यं धर्म्मभृताम्बर । धर्म्मात्मा हि सुखं राजन् प्रेत्य चेहच विन्दति । १२१३५
निबोध च शुभां वाणीं यां प्रवक्ष्यामि तेऽनघ । न ब्राह्मणे परिभवः कर्त्तव्यस्ते कदाचन ।
ब्राह्मणः कुपितो हन्यादपि लोकान् प्रतिज्ञया ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ मार्कण्डेयवचः श्रुत्वा कुरूणां प्रवरो नृपः ।
उवाच वचनं धीमान् परमं परमद्युतिः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन् धर्म्मे मया स्थेयं प्रजाः संरक्षता मुने ।
कथञ्च वर्त्तमानो वै न च्यवेयं स्वधर्म्मतः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ दयावान् सर्व्वभूतेषु हितो रक्तोऽनसूयकः ।
सत्यवादी मृदुर्दान्तः प्रजानां रक्षणे रतः । चर धर्म्मं त्यजाधर्म्मं पितॄन् देवांश्च पूजय । १२१४०
प्रमादात् यत्कृतं तेऽभूत् सम्यग्दानेन तज्जय । अलन्ते मानमाश्रित्य सततं परवान् भव ।
विजित्य पृथिवीं सर्व्वां मोदमानः सुखी भव । एष भूतो भविष्यश्च धर्म्मस्ते समुदीरितः ।
न तेऽस्त्यविदितं किञ्चिदतीतानागतं भुवि । तस्मादिदं परिक्लेशं त्वं तात हृदि मा कृथाः ।
प्राज्ञास्तात न मुह्यन्ति कालेनापि प्रपीडिताः । एष कालो महाबाहो अपि सर्व्वदिवौकसां ।
मुह्यन्ति हि प्रजास्तात कालेनापि प्रचोदिताः । मा च तत्र विशङ्का भूद्यन्मयोक्तं तवानघ । १२१४५
आशङ्का मद्वचो ह्येतद्धर्म्मलोपो भवेत्तव । जातोऽसि प्रथिते वंशे कुरूणां भरतर्षभ ।
कर्म्मणा मनसा वाचा सर्व्वमेतत् समाचर ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्त्वयोक्तं द्विजश्रेष्ठ वाक्यं श्रुतिमनोहरं ।
तथा करिष्ये यत्नेन भवतः शासनं विभो । न मे लोभोऽस्ति विप्रेन्द्र न भयं न च मत्सरः ।
करिष्यामि हि तत् सर्व्वमुक्तं यत्ते मयि प्रभो ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य मार्कण्डेयस्य धीमतः ।
संहृष्टाः पाण्डवा राजन् सहिताः शार्ङ्गधन्वना । विप्रर्षभाश्च ते सर्व्वे ये तत्रासन् समागताः । १२१५०
तथा कथां शुभां श्रुत्वा मार्कण्डेयस्य धीमतः । विस्मिताः समपद्यन्त पुराणस्य निवेदनात् ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्व्वणि युधिष्ठरानुशासने एकनवत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १८१ ॥